

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 146. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius04val-shoot-idm140034110207264.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Det Elleffpte Capittel Johannis om Lazaro.

DEr laa en fiug/ som hed Lazarus aff Bethania/ i Marie oc hendis sisters Marthe By. Men Maria vaar den/ som saluede Herren met salue/ oc tiurde hans Føder met sit haar/ Den sammis broder Lazarus vaar siug. Da sende hans Systre til hannem/ oc lode hannem sige: Herre/ See/ den du elfker hand ligger siug. Der Jhesus det hørde/ sagde hand: Den siugdom er icke til Døden/ men til Guds ære/ at Guds Søn || skal prisis der aff. Oc Jhesus elskte Martham/ oc hendis syster oc Lazarum. Der hand nu hørde/ at hand vaar siug/ bleff hand tho dage paa den sted/ som hand vaar/ Der effter siger hand til sine Disciple: Lader oss drage til Judeam igien. Hans Disciple sagde til hannem: Mestere/ Siste gang vilde Jøderne stenet dig/ oc du vilt drage der hen igen? Jhesus suarede: Ere der icke tolff timer om dagen? Huo som vandrer om dagen/ hand støder sig icke/ thi hand seer denne Verdens Lius/ Men || huo som vandrer om natten/ hand støder sig/ thi der er intet Lius i hannem. Saadant sagde hand/ oc der effter siger hand til dem: Lazarus vor ven soffuer/ Men ieg gaar bort/ at opuecke hannem. Da sagde Hans Disciple: Herre/ soffuer hand/ da bliffuer det bedre met hannem. Oc Jhesus talede om hans død/ Men de meente/ at hand talede om den legemlige søffn. Da sagde Jhesus dem det obenbare: Lazarus er død/ oc ieg er glad for eders skyld/ at ieg vaar icke der/ paa det i skulle tro/ Men || lader oss drage til hannem. Da sagde Thomas/ som kaldis Tuilling: Lader oss drage met/ at wi kunde dø met hannem. Da kom Jhesus oc fant hannem/ at hand haffde allerede ligget fire dage i Graffuen. Oc Bethania vaar nær Jerusalem/ ved femten agre langt. Oc der vaare mange Jøder komne til Martha oc Maria/ at trøste dem for deris Broder.

Som Martha nu hører at Jhesus kommer/ gaar hun imod 147
hannem/ Men Maria bleff sidendis hjemme. Da || sagde Martha til Jhesum: Herre/ haffde du veret her/ da vaare min Broder icke død/ Men ieg veed endnu/ at huad du beder aff Gud/ det giffuer Gud dig. Jhesus siger til hende: Din Broder skal opstaa. Martha siger til hannem: Jeg veed vel/ at hand skal opstaa i Opstandelsen/ paa den yderste dag. Jhesus siger til hende: Jeg er Opstandelsen oc Liffuet/ Huo som troer paa Mig/ hand skal leffue/ alligeuel at hand dører/ Oc huo som leffuer oc troer paa mig/ hand skal aldri dø. Troer du det? || Hun siger til hannem: Herre/ Ja/ Jeg troer/ at du est Christus Guds Søn/ som kom til Verden. Oc der hun haffde det sagd/ gick hun bort/ oc kaldede sin syster Maria hemelige/ oc sagde; Mesteren er der/ oc kalder at dig. Der hun det hørde/ stod hun strax op/ oc kom til hannem/ Thi Jhesus vaar icke endnu kommen i Byen/ men hand vaar endnu paa den sted/ som Martha møte hannem. Jøderne/ som vaare i Huset hos hende/ oc trøstede hende/ der de saae Mariam/ at hun stod || hastelige op oc gick vd/ da fulde de effter hende/ oc sagde: hun gaar bort til Graffuen/ at græde der. Der Maria kom nu did som Jhesus vaar/ och saa hannem/ da falt hun ned faar hans føder oc sagde til hannem: Herre/ haffde du veret her/ da haffde min Broder icke døet. Der Jhesus saa hende græde/ oc Jøderne ocsaa græde/ som komme met hende/ da gremmedis hand i Aanden/ oc gaff sig suarlige/ oc sagde: Huor lagde i hannem hen? De sagde til hannem: Herre/ kom oc see/ Oc || Jhesu øyen løbe offuer. Da sagde Jøderne: See/ huor kiær haffde hand hannem. Men nogle aff dem sagde: Kunde icke den/ som oplod den Blindis øyen beskicke/ at oc denne icke haffde døet? Men Jhesus gremmedis atter i sig selff/ oc kom til Graffuen/ oc der vaar en Hule/ oc en sten lagd der paa. Jhesus sagde: Tager stenen aff/ Martha den dødis syster siger til hannem: Herre/ hand lucter nu ilde/ thi hand haffuer ligget fire dage. Jhesus siger til hende: Haffuer ieg icke sagd dig/ || Der som du troer/ da skulde du see Guds Herliged. Da løffte de stenen aff som den døde laa. Men Jhesus opløffte sine øyen oc sagde: Fader/ 148 ieg tacker dig/ at du haffuer bønhørt mig/ dog veed Jeg / at du hører mig altid/ Men for Folckens skyld/ som her staar omkring/ siger ieg det/ at de skulle tro/ at du vdsende mig.

Der hand det haffde sagd robte hand Met høy røst: Lazare/ kom hid vd. Oc den Døde kom vd/ bunden met Jordeklæder om Føder oc Hender/ Oc hans ansict vaar skjult || met en Suededug. Jhesus siger til dem: Løser hannem/ oc lader hannem gaa. Mange aff Jøderne/ som vaare komne til Maria/ oc saae huad Jhesus giorde/ trode paa hannem. Men nogle aff dem/ ginge bort til Phariseerne/ oc sagde dem huad Jhesus haffde giort. Da forsamlede de ypperste Prester oc Phariseerne it Raad/ oc sagde: Huad giøre wi? Dette Menniske gjør mange Tegen. Forlade wi hannem saa/ da tro de alle paa hannem/ Saa komme da de Romere oc tage fra oss || Land oc Folck. Men en iblant dem/ Caiphas/ som vaar det samme Aar den ypperste Prest/ sagde til dem: I vide intet/ betencke oc intet/ Det er oss bedre/ at it Menniske dør for Folcket/ end at alt Folcket forderffuis. Saadant talede hand icke aff sig selff/ Men effterdi hand vaar det samme Aar ypperste Prest/ da spaade hand/ Thi Jhesus skulde dø for Folcket/ oc icke for Folcket allene/ Men at hand skulde tilhobe sancke Guds børn/ som vaare atspridde. Fra den dag raadsloge || de/ huorlunde de kunde dræbe hannem.

Da vandrede Jhesus icke mere obenbare iblant Jøderne/ Men gick der fra til en Egn/ hart hos Ørcken/ i en Stad/ som kaldis Ephrem/ oc haffde der sit væsen met sine Disciple. Men det vaar nær Jødernis Paaske/ Oc der ginge mange op aff den Egn til Hierusalem/ faare Paaske/ at rense sig. Da stode de/ oc spurde effter Jhesum/ oc talede met huer andre i Templen: Huad tyckis eder/ at hand kommer icke til Høytiden? || Men de ypperste Prester oc Phariseerne haffde ladet vdgaa it Bud/ At der som nogen viste/ huor hand vaar/ da skulde hand giffue det tilkiende/ at de kunde gibe hannem.

